

Sygn. akt VII Ka 590/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 lipca 2013 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie w VII Wydziale Karnym Odwoławczym

w składzie:

Przewodniczący: SSO Remigiusz Chmielewski

Sędziowie SO Anna Górczyńska

SO Małgorzata Tomkiewicz (spr.)

Protokolant sekr.sądowy Elżbieta Łotowska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej Janusza Płońskiego

po rozpoznaniu w dniu 3 lipca 2013r.

sprawy **B. K.**

oskarżonego o przestępstwo z art. 270§1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Giżycku V Zamiejscowego Wydziału Karnego w Węgorzewie

z dnia 20 marca 2013r. sygn. akt V K 25/13

I. zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy, uznając apelację za oczywiście bezzasadną;

II. kosztami procesu za postępowanie odwoławcze obciąża Skarb Państwa, w tym zasądza od Skarbu Państwa na rzecz oskarżonego B. K.kwotę 420 zł. tytułem wydatków związanych z udziałem w postępowaniu odwoławczym obrońcy ustanowionego z wyboru.

UZASADNIENIE

B. K. został oskarżony o to, że:

I. w dniu 06-02-2009 r. w W.w celu użycia za autentyczną, podrobił dokument w postaci umowy najmu powierzchni lokalu Kiosk (...), ul. (...)w W.zawartej przez firmę (...) Sp. z o.o.pod instalację i eksploatację automatów do gier o niskich wygranych, w ten sposób, że złożył na niej czytelny podpis o treści : (...).

tj. o przestępstwo z art. 270 § 1 kk ,

II. w dniu 27-01-2009 r. w S.celu użycia za autentyczną, podrobił dokument w postaci umowy najmu powierzchni lokalu Pole namiotowe w S.przy ul. (...)należącego do Firmy Produkcyjno-Handlowo-Uslugowej (...), zawartej przez firmę (...) Sp. z o.o.pod instalację i eksploatację automatów do gier o niskich wygranych, w ten sposób, że złożył na niej czytelny podpis o treści : (...).

tj. o przestępstwo z art. 270 § 1 kk ,

III. w dniu 27-01-2009 r. w S. celu użycia za autentyczną, podrobił dokument w postaci umowy najmu powierzchni w lokalu Punkt Handlowy (...) w S. przy ul. (...) należącej do Firmy Produkcyjno-Handlowo-Uslugowej (...), zawartej przez firmę (...) Sp. z o.o. pod instalację i eksploatację automatów do gier o niskich wygranych, w ten sposób, że złożył na niej czytelny podpis o treści : (...).

tj. o przestępstwo z art. 270 § 1 kk ,

IV. w dniu 27-01-2009 r. w S. w celu użycia za autentyczną, podrobił dokument w postaci umowy najmu powierzchni w lokalu Sklep (...) w S. przy ul. (...) należącej do Firmy Produkcyjno-Handlowo-Uslugowej (...), zawartej przez firmę (...) Sp. z o.o. pod instalację i eksploatację automatów do gier o niskich wygranych, w ten sposób, że złożył na niej czytelny podpis o treści : (...).

tj. o przestępstwo z art. 270 § 1 kk ,

V. w dniu 02-02-2009 r. w J.w celu użycia za autentyczną, podrobił dokument w postaci umowy najmu powierzchni w lokalu Sklep (...)w J.należącego do Przedsiębiorstwa Handlowo-Uslugowego „(...)”, zawartej przez (...) Sp. z o.o.pod instalację i eksploatację automatów do gier o niskich wygranych, w ten sposób, że złożył na niej czytelny podpis o treści : (...).

tj. o przestępstwo z art. 270 § 1 kk ,

VI. w dniu 04-02-2009 r. w G. w celu użycia za autentyczną, podrobił dokument w postaci umowy najmu powierzchni w lokalu Sklep (...) w G., zawartej przez (...) Sp. z o.o. pod instalację i eksploatację automatów do gier o niskich wygranych, w ten sposób, że złożył na niej czytelny podpis o treści : (...).

tj. o przestępstwo z art. 270 § 1 kk ,

VII. w dniu 06-02-2009 r. w K., w celu użycia za autentyczną, podrobił dokument w postaci umowy najmu powierzchni w lokalu Sklep (...) w K., zawartej przez (...) Sp. z o.o. pod instalację i eksploatację automatów do gier o niskich wygranych, w ten sposób, że złożył na niej czytelny podpis o treści : (...).

tj. o przestępstwo z art. 270 § 1 kk ,

Sąd Rejonowy w Giżycku w V Zamiejscowym Wydziale Karnym, wyrokiem z dnia 20 marca 2013 roku, w sprawie o sygn. akt V K 25/13 orzekł:

I. o skarżonego B. K. uznał za winnego o popełnienie zarzucanych mu czynów, z tym, że przyjął, iż oskarżony działał w bliżej nieustalonym dniu w okresie od 27 stycznia 2009 r. do 06 lutego 2009 r., w krótkich odstępach czasu, z góry powziętym zamiarem, co stanowi przestępstwo z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i za to na podstawie art. 270 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 33 § 1 i 3 kk skazał go na karę grzywny w wymiarze 100 (sto) stawek dziennych, przyjmując, iż wysokość jednej stawki dziennej jest równa kwocie 20 (dwadzieścia) złotych.

II. na podstawie art. 44 § 1 kk orzekł przepadek dowodów rzeczowych w postaci umów najmu znajdujących się na kartach: 77, 154, 177, 178, 194, 195, 220, 221, 222, 242, 243, 244, 245, 246, 247 – poprzez pozostawienie w aktach sprawy.

III. Zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 200 (dwieście) złotych tytułem opłaty i pozostałe koszty sądowe.

Od powyższego wyroku apelację wniósł Prokurator Apelacyjny w Białymstoku, który zaskarżył przedmiotowy wyrok na niekorzyść oskarżonego B. K. w części orzeczenia o karze.

Wyrokowi temu skarżący na podstawie art. 427 § 1 i 2 kpk, art. 438 pkt 4 kpk zarzucił rażąco niewspółmierność kary orzeczonej wobec B. K. poprzez wymierzenie mu kary grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości stawki na kwotę 20 złotych, w sytuacji, gdy okoliczności przedmiotowe i podmiotowe związane z rozpoznawanymi czynami przemawiają za zastosowaniem kary znacznie surowszej.

Podnosząc powyższy zarzut oskarżyciel publiczny wniósł o zmianę wyroku Sądu I instancji poprzez wymierzenie kar 1 (jednego) roku pozbawienia wolności w zawieszeniu na okres próby lat 4 oraz grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 30 złotych (na podstawie art. 71 § 1 kk).

Obrońca oskarżonego złożył odpowiedź na apelację Prokuratora i wniósł o uznanie apelacji za oczywiście bezzasadną i utrzymanie w mocy zaskarżonego wyroku oraz o zasądzenie od Skarbu Państwa na rzecz oskarżonego kosztów postępowania odwoławczego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie. Zawarty w niej zarzut jest nietrafny.

Sąd Rejonowy dokonał prawidłowych ustaleń zarówno w aspekcie okoliczności stanu faktycznego, winy oskarżonego i kwalifikacji prawnej przypisanego mu czynu, jak również w aspekcie wymierzonej mu kary. Dokonana przez ten Sąd analiza materiału dowodowego jest wnikliwa i jasna, w pełni odpowiada dyrektywom określonym w art. 4 kpk a przeprowadzone w oparciu o tę analizę wnioski są logiczne, zgodne z przesłankami wynikającymi z art. 7 kpk i przekonująco uzasadnione.

Apelacja nie wskazuje na żadne okoliczności, które nie byłyby przedmiotem uwagi Sądu Rejonowego i nie zawiera też takiej, merytorycznej argumentacji, która wnioski tego Sądu mogłaby skutecznie podważyć. Przede wszystkim trudno zgodzić się z zawartą w apelacji tezą, jakoby wyjaśnienia oskarżonego, w których przyznał się on do popełnienia przypisanego mu czynu nie były dowodem skruchy i żalu lecz stanowiły naturalną konsekwencję wymowy zgromadzonych w sprawie dowodów. W tym zakresie zauważyć należy, iż dowód w postaci opinii biegłego z zakresu badania pisma ręcznego bynajmniej nie był tak kategoriyczny i oczywisty, jak przyjmuje to skarżący. Uwadze autora apelacji zdaje się bowiem umykać fakt, iż w niniejszej sprawie pozyskano dwie opinie biegłych przy czym biegły z zakresu badań dokumentów z Laboratorium KWP w O. we wnioskach swoich wyraził jedynie przypuszczenie, że podpisy złożone w umowie zawartej pomiędzy firmą (...) z o.o i J. A. mogły zostać nakreślone przez B. K. To właśnie wyjaśnienia oskarżonego, który nie negował swojego sprawstwa w przedmiotowym zakresie, legły ostatecznie u podstaw poczynionych przez Sąd Rejonowy ustaleń, iż oskarżony dopuścił się wszystkich zarzuconych mu czynów.

To, iż zachowanie B.K. było nie tylko naganne i ale również stanowiło przestępstwo jest w niniejszej sprawie oczywiste, stąd też zawarta w apelacji argumentacja eksponująca tę okoliczność niczego – w aspekcie kary- do sprawy nie wnosi. Trudno przy tym skutecznie podważyć wyrażone przez Sąd Rejonowy przekonanie, iż działanie oskarżonego było dość nieudolne (czy raczej krótkowzroczne), z tego tylko względu, że – jak podnosi to skarżący- praktyka Izby Skarbowych była różna i zdarzało się, że niekiedy zezwolenia na urządzenie gier na automatach o niskich wygranych były wydawane bez jakiegokolwiek weryfikacji.

Dokonując oceny zachowania oskarżonego w kontekście kary podkreślić należy (gdyż okoliczność tę pomija milczeniem prokurator), iż niniejsza sprawa dotyczy czynów, które miały miejsce w 2009r. Od daty popełnienia tych czynów do daty wyrokowania upłynął zatem niebagatelny okres 4 lat, w trakcie których oskarżony nie wszedł ponownie w konflikt z prawem i w jego życiu nie zaistniały żadne wydarzenia, które wskazywałyby, iż jest on sprawcą wobec którego należy zastosować surowe środki represji karnej.

Reasumując stwierdzić należy, iż kary wymierzonej oskarżonemu nie można uznać za karę rażąco niewspółmierną (łagodną) w rozumieniu art. 438 pkt.4 kpk. Kara 100 stawek grzywny, przy przyjęciu, że wysokość jednej stawki równa

jest kwocie 20zł. jest adekwatna do wagi i okoliczności przypisanego oskarżonemu czynu. Jest to kara, która w pełni odpowiada dyrektywom wymiaru kary określonym w art. 53 & 112 kk.

Z tych też względów, nie podzielając zarzutu ani wniosku zawartego w apelacji, zaskarżony wyrok jako prawidłowy i słuszny utrzymano w mocy (art. 437 & 1 kpk).

Z uwagi na nieuwzględnienie apelacji wniesionej wyłącznie przez oskarżyciela publicznego na niekorzyść oskarżonego, kosztami procesu za postępowanie odwoławcze obciążono Skarb Państwa (art. 636 & 1 kpk), zasądając przy tym (w uwzględnieniu złożonego wniosku) na rzecz oskarżonego kwotę 420 zł. tytułem wydatków związanych z udziałem w postępowaniu odwoławczym obrońcy ustanowionego z wyboru (art. 636 & 1 kpk w zw. z art. 616 & 1 pkt.2 kpk)